

УПРАВЛІНЬСЬКА ОСВІТА ЯК СФЕРА КУЛЬТУРИ КЕРІВНИКА*Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут»*

Актуальність теми дослідження в тому, що управлінська освіта як складний соціальний феномен сучасності, є складовою частиною формування управлінської культури керівника. Управлінська освіта трактується з різних сторін, що свідчить, що управлінська освіта є міждисциплінарною матрицею багатьох соціогуманітарних та поведінкових наук. Постановка проблеми - управлінська освіта допомагає формуванню персональних якостей керівника, що в цілому сприяє формуванню концепції персонального менеджменту. Саме на постіндустріальній стадії відбувається становлення і розвиток управлінської освіти, що базується на знаннях, інтелекті, професіоналізмі. Аналіз останніх досліджень і публікацій – для аналізу ми виділяємо публікації В.Беха, Ю.Бех, В.Воронкової, О.Кивлюк, В.Нікітенко, М.Максименюк, Р.Олексенка, О.Пунченка, О.Сосніна, що дозволяють нам проникнути в сутність управлінської культури як основи управлінської освіти. Виділення недосліджених частин загальної проблеми – управлінська культура як складне соціальне явище залишається досить мало проаналізованою, від її рівня та високої якості залежать всі перетворення в нашій країні. Постановка завдання – аналіз методологічних засад управлінської освіти в контексті філософії освіти. Методи – загальнонаукові та методи конструктивної методології, що застосовуються до управлінських наук. В економічній, соціологічній, соціально-філософській літературі останніх років отримала розповсюдження концепція «суспільства, що навчається». Виклад основного матеріалу. В основі дослідження – концептуалізація методологічних засад, що дозволяють проникнути у таке складне явище, як управлінські науки, що оновлюються в епоху інформаційного суспільства, розробка напрямів удосконалення викладання управлінських наук в умовах переходу до нового технологічного укладу. Наукова новизна дослідження – в застосуванні конструктивної методології, яка свідчить про те, що управлінські науки – це науки праксеологічної спрямованості. Доведено, що найважливіші атрибути управлінської культури, направленої на аналіз складної саморегульованої системи, - це самоорганізація та рефлексивність. Саме ці атрибути сприяють формуванню інноваційної управлінської парадигми. Це якісно прискорює процес розвитку і трансформації соціуму за рахунок включення в нього інтенціональних, так і непередбачуваних наслідків. Все це прискорює трансформаційні процеси в сучасному українському суспільстві. Висновки - філософію освіти слід розглядати як процес, результат і соціальне явище. Головна задача управлінських наук – прогностична, яка досліджує закономірності об'єктивної реальності, направленої на те, щоб нарощувати інформаційний, виробничий, організаційний потенціал. Використання даного потенціалу сприяє формуванню концепції персонального менеджменту керівника, який необхідний для вирішення проблем сучасного суспільства та підвищення динамічного розвитку держави і суспільства. В основі дослідження – концептуалізація методологічних засад, що дозволяють проникнути у таке складне явище, як управлінська культура, що оновлюються в епоху інформаційного суспільства, розробка напрямів удосконалення викладання управлінських наук в умовах переходу до нового технологічного укладу [1]. Управлінська культура як сфера культури (всього, що створено людиною) характеризується наступними особливостями: 1) на відміну від техніки носить ідеальний характер; 2) її метою є процес освоєння світу через посередництво виробленням істинного знання і способу культуротворчості; 3) конструювання різних фрагментів освітньої-культурної та наукової діяльності.

Література:

1. Кононець М. О. Управлінська освіта як фактор формування управлінської культури та нової інноваційної парадигми: теоретико-методологічний контекст // Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії: [зб. наук. праць]. 2017. – Вип. 71. - С. 158-163.